

SoLow, SoHigh

https://www.beitberl.ac.il/academic/faculties/education/porsim_kanaf/meir/meir4/pages/default.aspx

דברי פתיחה לפני הצגת הסרטונים הזוכים ד"ר רימונה כהן

הכל התחיל בחיפה ב סרטון שכבש את הרשת SoLow Haifa, איתי זבולון הידוע יותר כ"ניר האחמ"ש" ומיוצרי הסדרה "ויקי ואני", כיכב בסרטון קידום לפסטיבל שנערך בחיפה. הוא יצר גרסאות אנושיות של העיר חיפה ושל יריבתה תל אביב, והפך לדבר מדובר ברשת

"הרגשתי LOW השבוע, ריקה, נטושה, שום דבר לא קורה, שום דבר לא זז. אני כאילו חיה אבל מרגישה מתה. כל הזמן מבטיחה לעצמי שהנה משהו עומד לקרות אבל יודעת שזה רק רעיון", אלו חלק ממשפטי הפתיחה בסרטון המדובר של היוצרים איתי זבולון (חיפאי בעצמו) ורועי כפרי.

המשפטים נאמרים על ידי "חיפה" (איתי זבולון), המטופלת על ספת הפסיכולוגית - אותה מגלמת מאיה לנדסמן. לאחר שזאת שואלת את חיפה האם כל זה בגלל ששוב פגשה את תל אביב, היא עונה: "לא, אני שונאת אותה".

ואז סטאנדאפיסטית יצרה סרטון משלה שעוסק בנושא שהכי קרוב לליבה - אמהות. הסרטון, שעלה בעמוד ה**פייסבוק** של הקומיקאית, גרר אחריו קרוב ל 200,000 אלף צפיות, ולא מעט תגובות מאמהות שיותר קרובות ל"שוקעות" מ"משקיעניות". היו עוד כמה גרסאות...עד שהגענו עד הלום לשני הסרטונים - של שחר ושל דקלה

אני מוצאת בהם שלושה סימנים -

הראשון - עדכנות ורלוונטיות. שתי היוצרות מחוברות למדיה, לרשתות החברתיות ובוחרות באופן טבעי להן בפורמט שהוא הכי 2019. האין זה סימן ואיתות גם למחנכים ומורים להקשיב למה שקורה בעולמם של התלמידים שלהם, ולהיות גמישים ועדכניים?

הסימן השני הוא בטחון מקצועי ואישי - רק מורות עם בטחון כזה יכולות לצחוק על עצמן, בראש ובראשונה, ועל מערכת החינוך בצורה כל כך חופשית ומשחררת. אין מוסכמה או ביטוי שהן אינן מוצאות דרך להפוך אותו למגוחך. זו עדות לחשיבה ביקורתית של שתי מורות שבעת ובעונה אחת, בחיים שמחוץ לסרטון אינן מהססות לקחת אחריות ולהיות ראש גדול, וזה דבר שראוי לכבד ולעודד אצל עובדי הוראה בראשית הדרך המקצועית.

הסימן השלישי הוא חריצות והשקעה - כתיבת תסריט, עבודה על טיוטות, גיוס שותפים ועזרה, משחק, ביום ועריכה - כל אלה אינם ברורים מאליהם. כל אחת מהיוצרות של שלושת הסרטונים שזכו במקומות הראשונים השקיעו שעות בעבודה מאתגרת. זה בהחלט מודל ראוי גם לתלמידים שלהן.

הסרטון שזכה במקום השלישי נותן ביטוי לחשיבה רפלקטיבית בקול רם. הוא מהווה תיעוד מדוייק של התלבטויות, שיקולי דעת ושאלות. בסרטון הזה במיוחד הייתה השקעה הן בכתיבת תסריט מתאים והן בהקלטות חוזרות עד אשר ההתאמה לאנימציה הייתה מושלמת. חתירה למצוינות - גם זה משהו שאפשר לקחת מהיוצרות.

